MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Under Blinkfyrets Straaler (Robert Dinesen, DK, 1913)
Nordisk Films Kompagni

Ns 1056 **(pdf: p. 2–25)**

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Stk Nr.

P e r s o n e r n e.

Godsejer, Grev v. Schymes	gammel Aristokrat.
Hans Frue	blid, god
Hugo Deres Sønner	Flab letsindig
Robert	Brav, ædel
Hunold Fachen, Fyrmester	gl. Kæmpe.
Eli, hans Datter	smuk, djærv.
Fred. Buller. Kok	gemytlig Tyksæk.
Mellemen.	
Hugos Venner.	
Selskab.	

Møllerens Datter

- - - - - 0 0 0 0 0 - - - -

FORSPILLET.

Handlingen foregaar paa Godset Schymes i vor Tid.

1.

I DET STORE LINDELYSTHUS PAA SCHYMES. Godsejeren, Grev v. Schymes, hans Frue og deres to Sønner, er ifærd med at afslutte Frokosten. Man ønsker hinanden Velbekomme, og Greven spørger sine Sønner, om de vil med ud og se

til Folkene paa Marken. Robert er strax parat, hvorimod Hugo undskylder sig. Han har Hovedpine og interesserer sig desuden ikke for Landbrug. Moderen giver ham Pulver, kort sagt forkæler ham dygtigt, medens Greven og Robert gaar.

2.

EN HØJHARK. Arbejdet er i fuld Gang, da Greven og Robert fulgt af et Par store Hunde, kommer for at inspicere Arbejdet. Man ser, Folkene har megen Respekt for den gamle Greve, hvorimod Robert øjensynlig er deres Kæledægge. En gammel Husmand er ifærd med at stikke Næg op paa en Vogn, men det kniber aabenbart for ham at lange de tunge Næg til Vejrs, og det ender da ogsaa med, at han taber et. Han kan ikke mere. Greven skal til at holde en af sine berømte Taler, da Robert kommer ham i Forkøbet, leder den gamle, syge Mand hen til Grøftekanten, hvor han anbringer ham, lægger derpaa Trøjen og udfører Mandens Arbejde. Den gamle Greve vender sig og visker i Smug en Tåre af Øjet.

3.

EN HYGGELIG KROG I SCHYMES HAVE. Hugo ligger og døser i en elegant Hængekøje. Han puster Cigarrøgen lige i Vejret, og kigger nu og da i en Bog med pikante Billeder d. v. s. ikke uartige, men fikse, fræcke Tegninger, la vie parisienne, kan ogsaa bruges, hører man ser, han nærer stor Interesse for slukke Damer idet mindste mandlige. Den gamle Tjener kommer ned gennem Alleen med et Brev i Haanden. Den giver Hugo det og vil gaa igen. Hugo har tabt Bogen eller Billedet, bøjer sig, og ser han den gamle Mand at tage det op. Han ser det volder Tjeneren Besvær at bukke sig, den haftigt og beskedent

2. giver han Hugo Begen og fjerner sig.Hugo vender og drejer Brevet længe og ser paa Udskriften,saa endelig bryder han det,og læser:Min Kære Ven.Ja saa blev det overstaaet.Det blev en Dreng.Da jeg ikke antager Du bryder Dig om Faderværdigheden,kan Du slippe med at sende mig 15,000 Kr.en Gang for Alle,saa skal Du fremtidigt blive fri baade for mig og Drengen,med de kærligste Hilsener er jeg din Sylvia.Rasende springer han op og krøller Brevet sammen.Har man kendt Magen til Frækhed?15,000 Kr.Hvor skulde han vel faa dem fra?Men efterhaanden glider hans Raseri over i en komplet Modløshed. Fortvivlet kaster han sig i Flugtstolen og begraver Ansigtet i sine Hænder.

4.

PAA HUGMARKEN. Greven ses langt borte,inspicerende Arbejdet.Robert langer det sidste Nøg op paa Vognen,tager sin Trøje paa og vil gaa.Den gamle Husmand,der nu er kommen til Kræfter igen,trykker taknemligt hans Haand,men Robert afviser ham.Det er ikke noget at takke for.hilser højligt og gaar.

5.

EN HØJ I PARKEN MED VID UDSIGT TIL ET SMUKT TYPISK DANSK LANDSKAB. Hugo kommer langsomt gaaende op paa Højen.Kaster sig paa Bænken og læser endnu engang Brevet igennem.Han er et Billede paa den dybeste Fortvivlelse. Paa Vejen nedenfor kommer Robert gaaende.Da han faar Øje paa Broderen raaber han ham an,og da han ser hans forstyrrede Udseende,gaar han op til ham. Hugo skjuler Brevet,men da Robert gaar ham paa Klingen og taler rigtigt hjærteligt til ham,kommer han endelig frem med Brevet,som Robert læser under stigende Forbavselse.Bestyrtet rækker han ham Brevet tilbage,men da Hugo sørt fortvivlet spørger ham,hvad han skal gribe til,mener Robert det fornuftigste vil være at gaa lige til Faderen og fortælle ham som det er.Men den Tanke fylder Hugo med Rædsel.Faderen.Aldrig i Evighed.Nu viser Moderen sig nede i Haven.Skyndsomst gemmer Hugo Brevet,og de gaar hende begge i Møde, som om intet var passeret.

6.

DAGLIGSTUEN. Greven sidder ved Skakbordet og venter.Fruen kommer fulgt af Sønnerne.Robert tager Plads hos Faderen ved Skakbordet,og de begynder at spille,medens Fruen sætter sig ved Vinduet med sit Haandarbejde og Hugo nervøst tager en Bog og lader,som om han læser,medens han i Virkeligheden er optaget af Brevet.Greven er aabenbart i godt Humør.Han sidder i Held,hvorimod Robert er meget distret.Ogsaa han er tydeligvis optaget af Hugos Brev,og ser bydpligt over paa ham.Nu kommer Forvalteren ind med nogle Papirer og en Bunke Pengesedler.Han bliver staaende lige indenfor Døren,og

3. da Greven vender sig, siger han. Det var den sidste Afregning fra Mejeriet, ca. 2o, ooo Kr. Jeg gærne vil have Kvittering for. Greven er ergerlig over at være bleven forstyrret, men rejser sig dog, og gaar med Forvalteren ind i Arbejdsstuen. Da Forvalteren nævner de 2o, ooo Kr. giver det et Ryk i Hugo, og med Øjnene følger han Faderen og Forvalteren. Medens Robert har rejst sig og nu, med Ryggen til Hugo interresseret ~~xxx~~ betragter Moderens Haandarbejde, gaar Hugo hen med Portieren ved Arbejdsstuen.

7.
ARBEJDSSTUEN. Solidt smukt Udstyr. Greven sidder ved Arbejdsbordet og tæller de mange Penge efter. Da han er færdig, rejser han sig og laaser Pengene inde i Pengeskabet hvorefter han sætter sig og kvitterer for dem. Under alt dette, ser man i Døren ind til Dagligstuen, Hugos Ansigt mellem Portiererne, spændt følgende Faderens Bevægelser. Da Forvalteren faar Kvitteringen forsvinder Hugos Ansigt.

8.
DAGLIGSTUEN. Hugo lister sig hen med sin Stol igen men idetsamme vender Robert sig. De to Brødre betragter hinanden et Sekund men siger intet. De sætter sig begge. Faderen kommer ind med Forvalteren. Denne faar en Cigar og gaar. Greven byder ogsaa sine Sønner en. Robert takker og tænker: Hugo siger Nej Tak. Han har Hovedpine. Han vil hellere ud i den friske Luft. Gaar. Faderen ser hovedrystende efter ham Satans lil Pylrehovede den Dreng. Moderen tager ham i Forsvar. Greven slaar Robert paa Skulderen. Nej her der er anderledens Tømmer. Hun sætter sig og Spillet fortsættes.

8.
I HAVEN. Hugo kommer langsomt gaaende. En Plan dæmrer i hans Hjærne. Han tager Brevet frem og læser det endnu engang, gemmer det. Tager det atter frem. Kort fortalt, han er et Bytte for Tvivl og Angst, Ubeslutsomhed og Desperation. Han har sat sig men nu rejser han sig i et energisk Tag. Han har taget sin Beslutning.

le.
SAMME AFTEN. ROBERTS VÆRELSE. Han kommer ind Tænder Lyset. Begynder at klæde sig af. Da han har faaet Trøje og Vest af, hænger han paa Døren ind til Hugos Værelse, men da han intet Svar faar gaar han derind.

11.
HUGOS VÆRELSE. Adskilligt mere forfinet udstyret end Roberts. Mange smukke Kvinder paa Væggene. Sengen staar urørt. Maanelyset falder ind paa den. Robert kommer ind. Tænder. Nej der er ingen Pyster paa Hovedet. Gaar hen og ser udaf det aabne Vindue. Gaar saa igen ind til sig selv efter at have slukket.

18.
ARBEJDSSTUEN. Maanelyset falder i en bred Stribe ind i Stuen. Døren aabnes sagte og Hugos blege forvredne Ansigt ses. Han træder ind.

ROBERTS VÆRELSE. Han ligger i sin Seng og sover. Ogsaa her falder Maanens Lys ind paa Sengen. Pludselig vaagner han, rejser sig everende i Sengen og lytter. Han er i Pyjamas. Staar ud af Sengen. Lytter ved Hugos Dør. Banker. Faar intet Svar. Gaar derind. 14.

HUGOS VÆRELSE. Han træder ind og finder Hugo halvt forstyrret, med Pengene liggende foran sig paa Bordet. Spændingen og Nervøsiteten har gjørdt det fuldstændigt af med ham. Han er sunket sammen som en Klud, dødsyg. Da Robert træder ind, farer han sammen i Rædsel, men Robert, der strax har overset Situationen beroliger ham, og da han ser, hvor syg han er, hjælper han ham i Seng. Derpaa tager han Pengene og Brevet, som ligger paa Bordet og siger. Imorgen skal jeg nok tale med Fader og ordne den Sag. Han dækker Broderen til tager Pengene og Brevet og gaar ind til sig selv, efter at have slukket Lyset 15.

ROBERTS VÆRELSE. Han kommer ind til sig selv. Gemmer Brevet og Pengene i en Skuffe og gaar. 16.

ARBEJDSSTUEN. Robert kommer ind. Tænder. Ser at Pengeskabet er opbrudt. Tager sit Lommetørklæde med Navn. R. i Hjørnet frem og tørrer Sveden af Panden. Gaar saa hen til Telefonen og ringer Lægen op. Under Samtalen med denne hvori han anmoder ham om at komme og se til Broderen strax den næste Morgen, lægger han Lommetørklædet fra sig paa Skrivebordet og glemmer det, da han gaar. 17.

NÆSTE MORGEN. Greven er ifærd med Morgentoilettet, da hans Kone kommer ind meget alteret, og fortæller om Sønnens Sygdom og at Lægen er der. Greven faar i Hast en Morgenjakke paa og gaar med. 18.

HUGOS VÆRELSE. Huge kaster sig frem og tilbage i Sengen. Feberen har voldsomt Tag i ham. Lægen ser meget betænkelig ud og siger til Robert, som staar hos: "Den mindste Smule Sindsbevægelse slaar ham ihjæl. Robert farer sammen. Tyveriet. Det havde han helt glemt. Nu kommer Faderen og Moderen. De taler med Lægen og denne bestemmer en hel Del Medicin hentet strax. Robert tager Recepten og tilbyder at ride efter den. Han gaar

GAARDEN. Robert stiger tilhest. Rider i Trav bort. 19.

ARBEJDSSTUEN. Den gamle Tjener kommer ind for at gøre i Orden. Finder det opbrudte Skab. Er yderst bestyrtet. Hen mod Døren, men løber i denne lige i Armene paa Greven. I største Hast fortæller han om Tyveriet og peger paa Pengeskabet. Greven stormer derhen og finder det tomt. Som lamslaaet stirrer han et Øjeblik paa det. Undersøger saa Værelset og Vinduet og finder Robert

6 Lommetørklæde.Ja han ser Navnet R.synker han sønderknust ned ved Skriveborder.Tjeneren tørrer sine gamle Øjne.

21.

EN LANDEVEJ. Robert rider hjem efter,som gjaldt det Livet.I Haanden har han Medicinen.

22.

ROBERTS VÆRELSE. Greven ind.Han aabner Døren til Hugos Værelse og kalder paa Fruen.Hun kommer.Hurtigt sætter han hende ind i Situationen.Hun synker afmægtig om paa en Stol.Imedens søger Greven,der stadig har Roberts Lommetørklæde i Haanden,efter i Værelset og finder baade Pengene og Brevet. Da der intet Navn staar paa Brevet,kan det ligesaa godt være til Robert,som til Hugo.Bestyrtet læser han Brevet og viser Konen det.Ja,her er jo Beviser nok.Robert.Tyv.Fortvivlet stirrer de to Gamle paa hinanden.Deres kære Dreng som Tyv.Moderen hulker højlydt.

23.

GAARDEN. Robert kommer farende ind i Gaarden.Springer af Hesten og iler op.En Karl tager sig af Hesten.

24.

HUGOS VÆRELSE. Hugo er stadig meget sløj.Lægen føler Pulsen.Robert kommer ind med Medicinen.Lægen giver Hugo den.Idetsamme kommer Moderen og Faderen ind fra Roberts Værelse.I Haanden holder Greven Pengene,Brevet og Lommetørklædet.Robert,der strax ser det vil til at tale,men idetsamme rejser Hugo sig halvt op.Han ser Faderens strenge og Moderens forgrædte Ansigt,og synker om med et halvkvalt Udraab.Lægen bøjer sig over ham og paabyder absolut Ro.Robert ser ømt hen paa Broderen.Saa vender han sig.Man ser,han har taget sin Beslutning.Taust følger han Faderen og Moderen.

25.

ARBEJDSSTUEN. Greven,Fruen og Robert træder ind.Moderen kan ikke holde sig oprejst.Hun sætter sig.Greven peger først paa Pengeskabet,dernæst paa Pengene,Brevet og Lommetørklædet og siger derpaa til Robert:Er det Dig der er Tyven.Robert kæmper en haard Kamp med sig selv inden han nikker tungt og siger:Ja.Moderen kaster sig hulkende om Halsen paa ham og han er ligeved at bukke under,men nu træder Greven til,fjerner Fruen lempelig fra ham,giver ham Brevet og siger:Gak,gak til dem der har Krav paa Dig.Fra nu af er Du død for Din Mor og mig.Du er ikke min Søn mere.Gaa din Vej.Sønderknust staar Robert og tager imod Faderens Forhandelse.Han vil ligge til at aabenbare Sandheden,da han i et Syn ser Hugos fortvivlede Ansigt,anraabe ham om Hjælp.Uden et Ord gaar han ben til Moderen,omfavner og kysser hende og gaar.Greven er dybt fortvivlet.De to Gamle græder ud ved hinandens Side.

26.

ROBERTS VÆRELSE. Han er ifærd med at pakke sine Effekter.De har en

6. færdig,gaar han ind til Hugo.

27.

HUGOS VÆRELSE.- Han træder ind.Lægen er gaaet.Hugo ligger og sover

Robert gaar hen til Sengen,betragter ham kærligt,stryger ham henover Haaret

og gaar saa ganske stille igen. 28.

GAARDEN.- En Vogn holder forspændt.Roberts Kufferter er lassede

paa Vognen.Han kommer selv ud.Vender sig paa Trappen og favner Gaarden og

de kære Omgivelser i et omt Blik.Bag et af Vinduerne ses Greven,halvt skjult

Robert stiger til Vogns og kører bort fra sin Fædrenegaard Fædrenegaard.

29.

HAVEN.- Moderen skynder sig gennem Gangene ned mod Højen.

30.

HØJEN.- Moderen kommer frem paa Højen.Nu svinger Vognen frem.Robert

ser Moderen.Beder Kusken standse.Springer af og op til Moderen,der græder

ustandseligt.Ført af hendes Taarer fortæller han hende Sandheden,men beder

hende tie.Husk det gælder Hugos Liv,siger han.Endnu engang omfavner og

kysser han Moderen.Saa løber han,stiger til Vogns,og vinker fra Vognen

til Moderen,der fortvivlet synker ned paa Bænken.

I.S.

0 0 0 0 0 0 - - - - - - -

Sidste Akt.

31.

5 Aar efter
UDENFOR EN SMUK LANDSBYKIRKEGAARD.
Et stort Følge af Godsejere med Damer, Prpritærer, Gaard- og Husmænd samt Karle og Piger fra Godset "Schynæs" kommer ud fra Kirkegaarden, efte r at have stedet den gamle Greve til Hvile. Udenfor Poreten holder den grevelige Vogn. Sidst kommer Fru von Schynæs støttende sig til Hugos Arm, begge i sort. Hun ser meget ældet og nedbøjet ud - Han træt og degeneret. De stiger til Vogns og kører bort.

32.
GAARDEN.
Vognen svinger ind. Karlene blotter ærbødigst Hovederne, Hugo hjælper sin Moder ud af Vognen og opad Trapperne.

33.
DAGLIGSTUEN.
Hugo og Moderen ind. Hun synker træt ned i Sofaen. Han kaster sig selvopgivende i en Lænestol. Ingen af dem siger et Ord. Noget efter afbrydes Stilheden af en ældre Pige, der kommer ind med et Brev til Fruen. Pigen gaar og Fruen bryder Brevet. Paa hendes Ansigt ser man, det er et kærkomment Brev. Hun læser :---------Jeg er nu bleven udnævnt til Fører for Skonnerten "Hartland", som imorgen skal afgaa til Krudtmagasinet paa Øen Peele med en Ladning Skydebomuld. Nu da jeg kommer Hjemmet saa nær, tager jeg hjem og forsoner mig med Fader.- Jeg glæder mig--------- Den gamle Dame lader Brevet falde ned paa Gulvet og græder baade af Glæde og Sorg. Hugo har rejst sig og tager Brevet op. Da han ser det er fra Robert, kaster han det fra sig - bliver meget nervøs, og styrter ud af Stuen. Fruen tager Brevet op- kysser det inderligt, og sætter sig til at læse det endnu en Gang.

34.
GAARDEN.
Hugo ud. Han skælder og smælder og hundser med Folkene, men man ser ogsaa paa Deres Miner, at han ikke er elsket. Hans Hest føres frem. Han rider bort.

35.
LANDEVEJ, TIL DENNE SIDE ET LANDSBY-POSTHUS.
Hugo kommer ridende ned ad Landevejen, netop som Eli, en ung, smuk, frisk Pige af et halvt landligt, halvt sømandsagtigt Tilsnit, kommer ud fra Posthuset med en Pakke Aviser. Idet hun træder ud paa Vejen, kommer en Bil susende forbi. Hun vil springe tilside for den, men ser derved ikke Hugos Hest, som bliver bange og river hende omkuld. Bilen suser videre, - medens Hugo springer af Hesten og hjælper hende paa Benene. Hun er dog ikke kommen noget til, men medens hun staar og børster Støvet af Kjolen, beundrer Hugo hendes smukke Skikkelse, og da hun endelig er færdig tilbyder han at bære den Kurv, hun har paa Armen med Fødemidler. Hun vil først afslaa det, men han tager resolut Kurven paa den ene

Arm, fører Hesten med den Anden, og gaar muntert pludrende ved Siden af hende. Hun er venlig men noget reserveret.

36.

VED EN LILLE HAVN. (f. Eks. Kolsby Kaae)
Hugo og Eli kommer. De gaar ned til en Sejlbaad der ligger fortøjet. Hugo giver hende Kurven, hun lægger den og Aviserne ned i Baaden. Han spørger hende ud - En Smule forbavset, og hun svarer :"Ja, jeg bor ovre paa Øen Peel min Far er Fyrmester Påchen." Hugo er tydeligt charmeret i hende. Da hun giver ham Haanden til Farvel, forsøger han at kysse den blottede Arm, men hun river den til sig og springer ud i Baaden, hvorpaa hun støder fra Land uden at skænke Hugo en Tanke eller vende sig om efter ham. Han staar og ser betaget efter hende. Slaar saa et lille Knibs med Fingrene -Hun skal komme til at tilhøre mig! - stiger til Hest og rider bort.

37.

Landingsplads ved Fyrtaarnet Peel.
Eli lægger til med Baaden, vinker op til gamle Påchen, en prægtig gammel Hugaf af den ancherske Type, - som sidder udenfor den lille hyggelige Fyrmesterbolig og smøger sin Pibe. Han gaar ned til hende, hjælper hende at fortøje Baaden - bærer Kurven efter at have givet hende et Goddagkys (Der maa straks præciceres et meget hjærteligt Forhold mellem Far og Datter, uden at det dog derfor maa virke vammelt eller sødladent kunstuereti) De gaar op mod Huset.

38.

GAARDEN.
Hugo rider tankefuldt ind. Stiger af gaar op.

39.

ARBEJDSSTUEN.
Hugo ind. (Hver Gang han passerer Pengeskabet, kan han ikke lade være at skæve til det. Han mindes hin Nat for 5 Aar Siden. Det skal nærmest markere hans daarlige Samvittighed) Han sætter sig eftertænksomt, langsomt lyser hans Ansigt op i et lystent Smil. Han faar en Ide: Skriver og læser hvad han har skrevet. - Kære Ven: Har du lyst til en lille rask Harejagt i Overmorgen paa Øen Peele, er du velkommen. Mødested Havnen Klokken 8. Hilsen din Hugo von Schynæs— Lukker det. Begynder paa en ny Indbydelse til en anden Ven.

40.

OMBORD PAA HARTLAND"
Livet ombord, Folkene er ifærd med at rebe Sejl. (Der maa kunne tages flere intresante Billeder, dels fra Dækket opefter og dels ovenfra og nedefter) Robert der nu har faaet et alvorligt mandigt Præg over sig i Modsætning til Hugos udviskende, vege Naturel, staar paa Broen og kommanderer. Ved Rebningen kommer to Matroser i Totterne paa hinanden og det udvikler sig snart til et regulært Slagsmaal, men ved en-to-tre er Robert hos dem, tager en i hver Haand og klasker (ca * Par Gange mod hinanden, til de lusker af hver til sit. De øvrige Matro-

ser grinende beundrende. Nu er Redningen forbi. Der er Dasetime alle driver hen

paa Agterdækket. 41.

AGTERDEKKET.

Her maatages et livligt Billede af Livet ombord. Nogle Matroser lapper og syr, en skriver Brev, en læser i Biblen, andre driver og ryger. Robert der morer sig over Livet, giver Drengen en Ordre. Han faar en Matros med sig og piler af. Nu kommer Kokken, Fred. Miller en lille gemytlig Tyskak, med sin Harmonika under Armen. Han modtages med Jubel. Netop som han skal til at give en Arie, kommer Drengen og Matrosen slæbende med Favnen fuld af Øl. Robert meddeler Mandskabet at han giver en Omgang over hele Linien. Der raabes Hurra for den populære Kaptajn. Nu tager Fred. fat paa at synge og spille. (Kunde dette Billede tages henad Solnedgang, kunde det blive af stor Virkning).

42.

DAGLIGSTUE. (Aften)

Fruen sidder og skriver, hun læser Begyndelsen: -Min egen kære Dreng! Din Fader døde i Mandags og blev begravet i Dag. Kom hjem..... - Taarerne triller hende ned over Kinderne. (Dette Billede er tænkt som Modsætning til Roberst Sorgløshed ombord)

43.

2 DAGE EFTER.

Kl. 8 om Morgenen. Ved Havnen

Hugos Venner begynder at samles til Jagten. Det er allesammen Folk af hans Type udlevede og udhalede Skeletter. Enkelte af dem, har Hunde med. Endelig langt om længe kommer Hugo sovnig og morgenmaven. Alle gaar ombord i en smuk Lystkutter og Kursen sættes mod Øen Peele.

44.

FORAN FYRMESTERBOLIGEN.

Eli kommer ud. Øjnene misser mod Solen. Hun er i meget tyndt, udskaaret Bluse-liv med bare Arme, et kort Skørt opkiltret og bare Ben i Træskoene. I Haanden bærer hun nogle Træspande og en Skruppe. Hun gaar ned til Stranden.

45.

VED STANDEN.

Eli lægger Spandene fra sig. Vader ud i Standkanten og begynder at skruppe løs paa Spanden. Et Stykke fra Land ses Hugos Baad styre mod Landgangstedet i Nærheden af Eli. Hun holder Haanden for Øjnene og kigger ud imod dem.

46.

I SEJLBAADEN.

Hugo staar og ser i Kikkerten mod Land. Han er meget intreseret. De andre vil ogsaa kigge, men han puffer den fra sig og kigger intreseret videre.

47.

KIKKERTBILLEDE.

Eli ses med Haanden for Øjnene 48.

VED STRANDEN.

Eli skyller Spanden af og tager fat paa den næste. Kutteren lægger til ved den lange Bro og Selskabet gaar i Land. Eli der straks har genkendt Hugo, er en Smule forbavset, men lader som om hun ikke ser dem. De fortøjer Kutteren og

hen imod hende, Hugo først, Eli gaar i Land og begynder at samle sine Spande sammen, da de naar hende. Hugo hilser med et [illegible] og genkendende Smil og de andre Fyre flokkes om hende og betragter hende nærgaaende og neesvist. Hun forsøger at bane sig Vej igennem dem, men nu vil de spille de galante Riddere og bære Spandene. De tager hver sin Hugo undtagen. Han forsøger at lægge Armen om Livet paa hende, men i sammen Nu længer hun ham en knaldende Lussing ud. De andre ler skudefro. Nu viser gamle Påchen sig i sin Kampeskikkelse i Døren til Fyrmesterboligen. Da han ser der er fremmede, skynder han sig ned mod dem og hilser. De viger tilbage fra Eli øjensynlig imponerede af Påchens Kampeskikkelse. Hugo fortæller nu, at de er kommen herover for at jage Harrer og beder ham holde øje med Baaden. Det lover han, og støjende drager de afsted i over Bakkerne paa Øen. Påchen ser efter dem og ryster smaaleende paa Hovedet, saa gaar han og Eli op mod Huset. Forinden vender han sig og ser ud over Havet, hvor det er begyndt at blæse op, og siger saa til Eli-Det trækker op til Uvejr.

49.

OMBORD PAA HARTLAND.
Det blæser haardt. Robert ser ikke særlig glad ud. I Kikkerten søger han et lille mørkt Punkt der hopper op og ned paa Bølgerne.

50.

Kikkertbillede. (Husk ingen Teaterkikkert men en lang rund Skibskikkert: O.)
Man ser Lodsbaaden for Udgaaende. Søen er ret høj.

51.

PAA "HARTLAND"
Robert tager Kikkerten fra Øjet, vender sig til Styrmanden. Giver ham en Ordre Den gaar videre til Folkene. Der rebes enkelte Sejl [illegible] paa Lodsbaaden lige ved.

52.

Set fra Søen.
Lodsbaaden ligger op paa Siden af "Hartland" Lodsen entrer efter en Del Besvær opad en Rebstige.

53.

PAA "HARTLAND"
Robert modtager Lodsen, trykker hans Haand. Lodsen har [illegible] en Pakke Breve frem af Brystlommen. Giver Robert dem. Han gennemsøger Bunken. Tager et fra til sig selv, og giver Resten til Styrmanden til Fordeling blandt Folkene. stikker sit Brev i Lommen. Vender sig mod Lodsen og spørger ham ud om Vejret. Lodsen er betænkelig og siger : vi faar en drøj Tørn inden vi kommer ind! Han gaar op paa Broen og overtager Kommandoen. Robert gaar hen paa Bakken.

54.

PAA BAKKEN.
Robert sætter sig paa en Tovrulle. Læser sit Brev, der begynder -Min egen kære Dreng! Din Fader døde i Mandags og blev begravet idag. Kom hjem saa.....overvældet lader han Brevet synke og græder ganske stille.

55.

I BAKKERNE PAA LAND [illegible] 43-46 og 49
Jagtselskabet samles [illegible] byttet op. Det blev en Hare. Man lejrer sig og ha

Der Provianten frem som Hugos Tjener har medbragt i en Kurv. Der dækkes i Lyngen og skaales rigeligt, saa Stemningen snart stiger. Kun Hugo er maadeholden med de gaade Varrer. Han tænker kun paa Eli.

56.

PAA "HARTLANDS" KOMMANDOBRO.
Lodsen og Robert staar i Samtale. Af deres bekymrende Miner forstaar man, at der er Fare paa Færde. Robert siger: Det er jo en farlig Last vi har. Hiver den ved med at tage disse Overhalinger her, frygter jeg en Eksplosion! - Lodsen lægger Fingeren tyssende paa Munden og skæver mod Rorgængeren: Hys! Tal ikke for højt. Tal for Guds Skyld ikke for højt.

57.

SAMME AFTEN.
VED LANDGANGSBROEN.
Det er et forrygende Vejr, Bølgerne slaar ind mod Stranden, og Kutteren slaar og hugger i Fortøjningerne. Jagtherrerne og gamle Fåchen staar og raadslaar. Han advarer dem mod at gaa ud i den Storm. Det er den sikre Død. De bliver lidt betænkelige, og da Hugo som ikke har noget imod at blive Natten over paa Peele, bøder Fyrmesteren om Husly for sig og sine Gæster, svarer Fyrmesteren beredvilligt Ja! De gaar op mod Huset.

58.

Fyrmesterens Storstue.
Eli er ved at tage fra Aftensbordet, da Fåchen og Jagthundene kommer ind. Fåchen forklarer Herrerne, at de kommer til at ligge dels paa Gulvet og dels paa Slagbænken, og anmoder Eli om at hente nogle Tæpper. Hugo har ikke Øjnene fra hende. Hun ser ham overhovedet ikke. Lidt efter kommer hun tilbage med rogle Tæpper og Puder, som Herrerne fordeler imellem sig. Sam siger hun God Nat! og gaar ud i Køkkenet og straks efter gaar Fåchen samme Vej.

59.

KØKKENET.
Eli er i Færd med at sætte Vand over, da Fåchen kommer, taler et Øjeblik med hende klapper hende opmuntrende under Hagen og gaar.

60.

I FYRTAARNET.
Fåchen kommer ind. Tænder Fyret. Gør alt i Stand, sætter sig til at læse Aviasen.

61.

KØKKENET.
Eli er ved at lave en dampende Grog til Faderen, da Hugo lister sig ind fra Stuen. Hun ser ham ikke før han staar tæt opad hende. Angst giver hun et Skrig fra sig og er ved at tabe Bakken med Grogen. Hugo tysser paa hende, griber hende om Livet, trækker hende ind til sig og hvisker lidenskabeligt: -Eli! Jeg elsker dig. Vil du være min? Hun truer med at raabe om Hjælp, hvis han ikke slipper, og da hun er fri, tager hun Bakken og skynder sig ud med en underlig flov Smag i Munden.

62.

I FYRTAARNET.
Fåchen har rejst sig og kigger ud ud i den store Kikkert.

63.

KIKKERTBILLEDE. (O)
Man ser Hartland som Vrag hugge i Søerne.

64.

I FYRTAARNET.
Fåchen tager Kikkerten fra Øjet, lægger den fra sig og vender sig mod Eli, der kommer med Grogen. Hurtig fortæller han hende om Havaristen, beder hende passe Fyret medens han gaar ud med Baaden og eventuelt redder de Skibbrudne. Angst klynger hun sig til ham og beder ham være forsigtig, men han retter sig stolt i Vejret. Ser paa hende og siger -Men derderude?- Beskæmmende bøjer hun Hovedet og tier, og da han har drukket sin Grog i eet Drag, trykker han hende til sig og beder hende passe godt paa, at Fyret ikke slukkes. Saa gaar han.

65.

STORSTUEN.
De halvdrukne Jagtherrer snorker, da Fåchen træder ind, kun Hugo sidder vaagen skumle Planer fødes i hans Hjærner. Fåchen vækker dem alle og fortæller dem om Havaristen. I en Fart er de i Tøjet og gaar med ham.

66.

VED BAADEN.
Hele Selskabet kommer derned. Fåchen gør sin solide Baad sejlklar og anmoder nogle af de Herrer om at gaa med i Baaden, men ingen af dem tør. Han henvender sig direkte til Hugo, men denne betakker sig. Med et hæmnligt Smil og en drøj Ed gaar Fåchen alene i Baaden og stikker til Søs. Hugo lisetr sig ubemerket fra de andre, der er optaget af Fåchen Sejlads.

67.

PAA SØEN.
Fåchen arbejder sig stødt frem mod Vraget. Det ses paa Afstand.

68.

PAA VRAGET.
Robert og Isaksen har sammenkaldt Folkene paa Dækket. Robert forklarer dem at Situationen er kritisk. Man gør Baadene klar.

69.

VED FYRTAARNETS FOD.
Hugo tumler sig frem i Mørket. Finder Døren lisetr sig ind.

70.

I FYRTAARNET.
Eli følger i Kikkerten Faderens Bevægelser.

71.

KIKKERTBILLEDE.
Vraget og Fåchens Baad ses.

72.

I FYRTAARNET.
Døren aabnes sagte og Hugo sniger sig ind paa Kattefjed efter at have laasset Døren. Han lister sig hen bag Eli og kysser hende paa den blottede Hals. Med et Skrig taber hun Kikkerten og vender sig. Ude af sig selv af Raseri giver hun ham et saadant Puf i Brystet, at ham tumler bagover mod Linsen og knuser den, saa Fyret slukkes. (Der maa kunnelaves et storatet Lys-Effekt med Lyset der pludse-

lig gaar ud, men der maa være bælgmørkt.) I Mørket sniger Eli sig ud paa

73.

Balkonen.
PAA BALKONEN.
Eli puster ud. Stirrer ned. Tager saa Kjolen af og river den i lange Strimler.

Hun er forfærdet over Fyret der er slukket.

74.

PAA VRAGET.
Man er ved at gaa i Baadene, da Vraget tager en Overhaling og Explosionen sker.

Med et Brag ryger Skonnerten i Luften.

75

PAA SØEN.
Fåohen i sin Baad. Paa lang Afstand ser han Skibet sprænges i Luften. Han er

dybt rystet.

76.

PAA BALKONEN.
Eli har knyttet Strimlerne sammen. Binder den ene Ende fast til Rækværket, farer

pludselig sammen da hun hører Eksplosionen. Maaler endnu en Gang Afstanden til

Jorden med Øjnene og klatrer ned.

77.

I HAVET.
Vragstumper flyder omkring. Paa en Planke hænger Fred. Miller uskadt. Robert

ses drivende i Nærheden med et dybt Saar i Panden. Fred haler ham op paa Planken.

78.

FYRTAARNET.
Eli svæver mellem Himmel og Jord.

79.

I VANDET.
Fåohen kommer til. Faar Robert og Fred. indenbords. Robert besvimer, Fred faar

en Cognac og kommer snart til sig selv. Kursens sættes mod Land.

80.

FYRTAARNET.
Eli naar Jorden. Skynder sig ned til Stranden. Lidt efter kommer Hugo ud af Fyr-

taarnet forskaaret af Linsen, han gaar mod Huset.

81.

PAA SØEN.
Fåohen kan ikke se en Haand for sig. Fred søger at kalde Robert tillive, men han

er stadig bevidstløs.

82.

PAA STRANDBREDDEN.
Eli kommer løbende, hun samler i Hast en stor Bunke Grene og Kvas sammen og an-

tænder det, samtidig med at hun raaber højt.

83.

PAA SØEN.
Fåohen kæmper mod Søen, han lytter, hører Datterens Raab, baade han og Fred.

svarer igen. Idetsammen støder Baaden mod et Skær. Den knuses. De tre svømmer

rundt i Vandet.

84.

ET ANDET STEDI SKÆRGAARDEN.
Fåohen er kravlet op paa en stor Sten, hvorfra han stadig raaber om Hjælp. Han

svømmer rundt med den bevidstløse Robert i Armene.

85.

STRANDBREDDEN.
Eli hører Faderens Raab. Resolut vader hun ud blandt Skærene.

86.

VED STENEN.
Påchen raaber stadigt. Fred har lagt Robert henover Stenen men hverken han eller Påchen har Kræfter til at holde ham oppe. De er begge meget udmattede. Da kommer Eli. Hu gaar hun i Vand til Halsen, men hun vader hen til Stenen, faar Tag i Robert og halvt bærer og halvt slæber hun ham i Land. De to andre følger udmattede efter.

87.

STRANDBREDDEN.
De naar Land. Efter at have pustet lidt bærer Påchen og Fred. Robert opmod Hu set. Eli følger.

88.

PÅCHENS SOVEVÆRELSE.
Alle tre ind med Robert, anbringer ham i Påchens Seng. Eli overtager Plejen. Fred. lægger sig paa Sofaen. Eli ud i Køkkenet med Påchen.

89.

KØKKENET.
Eli varmer Vand til de syge til Grog. Påchen bebrejder hende at hun lod Fyret gaa ud. Hun fortæller Historien med Hugo. Rasende gaar Faderen ind i

90.

STOFSTUEN.
Alle Jagtherrerne snorker sødt, ogsaa Hugo med et lommetørklæde om Hovedet. Påchen ind. Vækker dem, tager fat i Hugo, bebrejder hans Opførsel, det udarter sig til Skænderi, og det ender med at Påchen jager hele Banden ud.

91.

UDENFOR HUSET.
Påchen holder dem ud, de lukker ned til Sejlbaaden Påchen gaar over til Fyret.

92.

I FYRTAARNET.
Påchen ind. Tænder Fyret, gaar igen.

93.

PÅCHENS SOVEVÆRELSE.
Eli hælder Grog i Robert. Han kommer til sig selv. Studser over at se den smukke Pige, hun er ogsaa betaget af ham (Men kun en gansk svag Antydning af Forelskelse maa vises her) Fred. imidlertid slubrer sin Grog i sig og er atter igen den glade Svend. Påchen ind alvorlig men venlig mod de fremmede. Fred. takker ham for Frelsen med et kraftigt Nævedask. Påchen peger paa Eli, hende tilkommer Æren. Fred. giver hende et djærvt Trykkys. (Man gøres sympatetisk komisk saa alle de andre selv den syge Robert ler.) Påchen faar ogsaa en Grog. Robert rejser sig og tager Elis Haand, ser taknemlig paa hende, kysser Haanden hjertelig og falder saa hen. Eli dækker ham til. Påchen og Fred. gaar ud.

94.

VED STRANDEN.
Jagtherrerne er komne i Sejlbaaden og gaar ud. Man ser den ene være bange end den anden. Hugo forsøger at sætte sig i Respekt overfor dem, men ryster selv som et Espeløv. De sejler. Stormen har lagt sig noget. Påchen og Fred. kommer til. De tager sig et ordentlig Grin af de uheldige Søfolk.

Fåchens Sovevarelse.

Robert [illegible] Navnen falder ind paa Eli der sidder med Hans Hoved i sin og ser [illegible]

[illegible] paa ham.

SIDSTE AKT.

STUEN PAA SLOTTET.

Smuk Sommermorgen. Solen skinner ind ad Vinduet og falder lige paa Roberts Billede, der staar paa Bordet. En Pige gaar og støver af. Hun tager Roberts Billede for at tørre det af, men hun taber det i samme Øjeblik, som den gamle Frue kommer ind. Billedet gaar i Stykker, den gamle Frue tager sig til Hjertet, men gaar saa hen og irettesætter Pigen mildt og roligt uden store Ord. Pigen ligger og samler Skaarene op. Fruen tager Billedet og ser længe kærligt paa det. En Tjener kommer ind med Aviserne baade han og Pigen gaar ud, og Fruen sætter sig til at studere Aviserne. Pludselig giver hun et Skrig fra sig synker tilbage i Stolen medens Aviserne falder paa Gulvet. Ved Skriget kommer baade Hugo og Pigen styrtende ind fra hver sin Dør. Pigen pusler om Fruen der lidt efter lidt kommer til sig selv igen. Taarerne triller ned over hendes gamle Kinder, og hun kan intet sige for Graad. Hun peger blot paa Avisen. Hugo tager den op og læser. ---- Skonnerten "Hartland" sprunget i Luften! Alle omkomne----- Først lader han Avisen falde og tavs knæler han han ned ved Moderens Side, læggende Hovedet i hendes Skød. Ømt stryger hun ham gennem Haaret. ---Nu har jeg kun dig tilbage! Nu har jeg kun dig tilbage!--- Pigen lister stille ud.

97.

Fyrmesterens lille Have.

I en magelig Flugtstol ligger Robert med Bind om Hovedet. Han ser allerede temmelig rask og sind ud. Oppe fra Huset kommer Eli med en Bakke med Øl og Mad. Han ser om efter hende og hans Øjne faar dobbelt Glans. Smilende nikker hun til ham, og dækker det lille Bord der staar ved dem. Robert rejser sig og hjælper hende. Hun peger paa hans Bind og beder ham være go holde sig i Ro, men han ler blot ad hende, griber hendes Hænder kysser dem og hjælper hende med Borddækningen. Da det er besørget lægger han varsomt ligesom prøvende Armen om hendes Liv. Hun vender sig halvt om mod ham, og ser straalende paa ham og synker tilbage i hans Favn. Idet han bøjer sig over hende for at kysse hende, ser man Påchen og Fred. oppe ved Huset. I en Fart slipper hun hende og ryger tilbage i Flugtstolen, men med en paataget ligegyldig Mine, medens Eli retirerer om bag Bordet, hvor hun drillende ler ad ham, medens hun samtidig har travlt med at trække en Flaske Øl op. Påchen og Fred. kommer til. Påchen hilser paa Robert og spørger om hans Befindende. Imedens har Fred. set at det kniber for Eli med at trække Flasken op. Beredvilligt tilbyder han at trække den op med Tænderne. Eli byder

tilbords man sætter sig.

98.

Om Aftenen 96

SYGEVÆRELSE.

Kvinden ligger til Sengs meget syg. Hugo sidder ved Siden af Sengen. Han er noget nervøs, man ser han venter nogen. Endelig kommer Pigen ind og melder Lægen, denne en ældre Mand af den gode gamle Huslægetype kommer. Hilser paa Hugo, undersøger Patienten og vender sig mod Hugo, der spændt har iagttaget ham og nu ser spørgende paa ham. Lægen trækker ham lidt til Side og hvisker, Feberen er meget høj, der er ikke noget Haab! Derpaa skriver han noget op, hilser paa Hugo og gaar. Hugo dækker Moderen der er falden i Søvn til og gaar.

99.

I FYRMESTERHAVEN.

Frokosten er forbi, man takker for Mad og Eli tager ved Hjælp af Fred, af Bordet og sætter det hele paa Bakken, som hun har sat fra sig op ad et Træ. Hun gaar ind i Huset med dem. Fåchen og Fred. tænder deres Piber og Fåchen siger saa til Fred. Har de noget imod at ledsage min Datter til Fastlandet, hun skal over efter Mel i Dag. Fred. siger selvfølgelig straks Ja, men da Robert hører hvad der er Tale om tilbyder han at gaa med, Fåchen ryster paa Hovedet og peger paa Bindet. DE? Er De gal Mand! Nej, de maa blive her hos mig! Robert protesterer, men nu kommer Eli tilbage og hun holder med Faderen. Fåchen siger saa til Fred. Kom saa, saa gaar vi to ned og gør Baaden klar. De gaar.

100.

~~VED~~ VED BAADEN.

Fåchen og Fred. kommer og gaar i Baaden og begynder at ordne Grejerne.

101.

HAVEN.

Robert protesterer energisk, han vil med over til Fastlandet. Eli henviser til Bindet. De maa dog være rask først, i en Fart har han revet Bindet af, Se selv jeg er rask Jegner rask, man ser et rødt Ar tværs over Panden, det er alt. Eli vil have ham til at tage Bindet paa igen, men han kaster det langt bort, der paa gaar han hen til hende, tager hendes Hænder, ser hende fast i Øjnene og siger saa. —Eli jeg er slet ikke den du tror. Jeg er Grev Sohymøs ældste Søn og Arving til Godset, Nu tager jeg med dig derover og gør mine Krav gældende, og saa— Han drager hende ind til sig, og hun glider stille ind til hans Bryst. Lykkelig trykker han et Kys paa hendes Mund. Idetsamme kommer Fred. anstigende. De ser ham ikke før han staar ved dem og smasker med Tungen og ønsker velbekomme!! De farer fra hinanden, og Robert fortæller saa Fred. om Forlovelsen. Han gratulerer grinende, og beder Eli skynde sig. Baaden venter. Hun løber ind i Huset. Fred. og Robert gaar ned til Stranden, efter at Robert først har bedt Fred. ikke fortælle noget om Forlovelsen tilden gamle Fyrmester. Fred. sværger.

VED HAVEN.

Fæhen staar paa Land med Fanglinien, Robert og Fred kommer. Robert viser Fæhen Arret og fortæller han tager med. Fæhen ryster paa Hovedet, Eli kommer med en stor Kurv paa Armen. Hun kysser Faderen til Farvel. De gaar i Baaden og sejler bort. Fæhen vinker til Farvel!

HAVE PAA SCYNES Hugo kommer med to af sine Venner. De gaar op paa Højen. Sætter dem. Hugo ser sig først forsigtig om inden han begynder at fortælle. Derpaa siger han, Vil i ikke tage med mig over til Øen Peele i Nat? Jeg kan ikke undvære den lille Eli!. De er til en Begyndelse ikke rigtig glade for Tanken, men da Hugo lover dem Guld og grønne Skove, giver de tilsidst Haanden paa det. De tager med. Well Kl. 10 i Aften mødes vi ved Baaden. De nikker og gaar. Hugo op mod Slottet.

GREVINDENS SOVEVÆRELSE. Grevinden kaster sig frem og tilbage og raaber uafbrudt-Hvorfor kommer Robert dog ikke? det er Feberen der raser. Pigen er helt forfjamsket og ved hverken ud eller ind. Nu kommer Hugo. Da han hører Moderen nævne Roberts Navn, rynker han Brynene, hans onde Samvittighed vaagner, han skynder sig ind i den anden Stue og kommer straks tilbage med Roberts Fotografi, som han giver Moderen. Hun ser paa det, og krøger det ind til sig, medens hun hvisker. Min Dreng! Min egen Dreng! Hugo vender skamfuld Hovedet og gaar.

HAVEN PAA FASTLANDET. Baaden løber ind Fred og Eli tager Afsked med Robert. Fred bærer Kurven, de gaar op mod Byen, medens Robert gaar ad Strandvejen. Forinden har han dog sagt, Nu tager jeg hjem og hilser paa Mor, men Kl. 8 vender jeg her paa Mellen tilbage.

GAARDEN Hugo kommer ned ad Trappen. Ridehesten er for Døren. Han rider bort Korsvej. (HER HENVISES TIL MANUSKRIPTET DER VISER ET OVERSLAG OVER DETTE PARTI GENHED.) Hugo kommer ridende som Pilen viser. Da han har passeret Krydset, kommer Robert som Prikkerne vise og gaar mod Slottet, saa de ikke ser hinanden.

GAARDEN. Robert kommer gaaende fra Vejen. I Gaarden møder han den gamle Mand der knapt vil tro sine egne Øjne. Han hilser hjertelig paa ham, og den gamle fortæller ham nu hvorledes det staar til med Moderen. Forfærdet lytter Robert til ham og i tre Spring er han oppe paa Trappen.

SOVEVÆRELSET. Grevinden ligger stadig og stirrer paa Roberts Billede. Døren vives op og Robert stormer ind. I et Nu er han henne hos hende og trykker hende ind til sig. og Grevinden hvem Gensynet fuldstændigt overvældede, gemmer sit gamle Hoved ind til Sønnens Bryst og smiler gennem Tærer. Ved

Robert hende hvad der er sket lægger hende saa ned igen puasler om hende og sætter sig saa ned igen holdende hende i Haanden.

110.

EN GAVTEGADE. Eli og Fred kommer gaaende. Han bærer den store Kuffert foran. Ved et forhyringskontor standser de. Fred. beder hende at han vil gaa op og søge sig en anden Hyre, men Kl. 3. mødes de paa Møllen. Han gaar op i Huset. Eli fortsætter sin Gang.

111.

FORAN MØLLEN. Møllerens Datter en kjøn sorthaaret Pige staar paa en Stige, der fra Vejen fører op til et af Havens store Kirsebærtræer. Hun plukker Kirsebær. Kjolen er godt opkiltret, saa man ser et Par smukke veldrejede Ben. Hugo kommer ridende forbi, standser da han ser hende, og kilder hende paa Benene med Ridepisken. Hun sparker bagud- vender sig le-nde og kaster nogle Bær i Hovedet paa ham. Han springer af Hesten. Hun kommer ned af Stigen. De følges ad ind i Gaarden.

112.

GAARDEN. De kommer ind. Han binder Hesten ved Pdsten og skal lige til at kjøse med Pigebarnet, da Møllerem en gammel pen Mand kommer ud og hilser meget ærbødigt paa ham. Han inviterer ham indenfor. De gaar alle ter ind. En ung kjøn Møllerkarl slentrer over mod Møllen.

113.

FORAN MØLLEN. Karlen vil gaa ind i Møllen forinden banker han sin Pibe ud. Nu kommer Eli han hilser overdrevent høfligt paa hende. Man skal se han har en lille Sværm for hende. De følges ad ind i Møllen.

114.

GREVINDENS SOVEVÆRELSE. Grevinden ligger stille hen. Robert staar i Samtale med Lægen. Denne fortæller at Tilstanden har bedret sig betydeligt. Naar hun nu blot kan komme til at sove og faa Ro, kommer hun nok over det. Robert taler hans glædestraalende. Lægen giver Grevinden en Morfinindsprøjtning Robert i hende. Hun falder i Søvn, han og Lægen gaar.

115.

PAA MØLLENS LØFTE LOFT. I Hjørnet en opretstaaende Skrivepult Eli sidder paa nogle Sække med en Kontrabog i Haanden. Karlen gør flere forgæves Forsøg paa at være indlagende overfor hende, men hun afviser ham leende. Peger paa Kontrabogen og beder ham gøre Regnskabet op. Han gaar hen til Pulten sammenligner Kontobogen med Hovedbogen -flere Gange - det stemmer ikke. Eli rejser sig og gaar hen til ham og ser med. Han forsøger at liste Armen om hendes Liv, men hun smutter væk og beder ham faa Orden i Orden. Han tager begge Hænder om hende om at vente lidt medens han gaar ned til Husbond med Regnskabet. Han gaar. Eli gaar hen og ser ud af Lugen.

116.

NEDERSTE RUM. Karlen ned ad Trappen. Han lægger Bøgerne fra sig. Truer skalm op efter Eli Din knibske Satan! tænder sin Pibe kaster tændstikken fra sig, tager Bøgerne gaar.

117.

MØLLERENS STORSTUE. Hugo, Møllerен og hans Datter drikker Kaffe. Karlen ind med Bøgerne. Han og Møllerен gennemgaar dem, Hugo benytter Lejligheden til at fjante med Datteren der slet ikke er uimodtagelig for hans Kurmageri

118.

DET UNDERSTE RUM Tændstikken har fænget alt er i Flammer. Røgen driver opad Trappen er i Lue. (Maa endelig ses meget tydeligt)

119.

1STE LOFT. Eli set stadig ud af Lugen. Nu vælter Røgen op fra denne fra neden. Hun farer rædselsslagen derhen. Ser Trappen brænder. Skriger om Hjælp ud af Lugen.

120.

FORAN MØLLEN. FRED. kommer dinglende. Ser Røgen forneden og Eli foroven. Han raaber op til hende, Beroliger hende. Farer ind i Gaarden.

121.

MØLLERENS STORSTUE. Fred. kommer farende ind fortæller om Brenaden. Alle ud

122.

FORAN MØLLEN. Eli ses i Lugen skrigende om Hjælp! Alle ud fra Gaarden. Møllerен og Karlen prøver forgæves paa at trænge ind i Møllen men forgæves hele Underdelen i Flammer. Datteren beder Hugo hjælpe, men han er for fejg. Nu anmoder Møllerен ham om at ride om Hjælp. Han faar fat i Hesten og rider bort. Fred. og Datteren kommer ilsbendo med Stigen fra Kirsebærtræet. Den er for kort. Da faar Fred. en Ide, han finder en lang Rulle Tov, i en Fart entrer han opad Stigen med det. Længer den ene Ende op til Eli og beder hende gøre den fast i Akslen

123.

i Møllen
1STE LOFT. Alt er Røg og Flammer. Eli binder Tovet godt fast om Akslen. Hun er ved at kvæles af Røgen, vil gaa hen til Lugen men falder besvimet om.

124.

UDENFOR. Fred. og de andre raaber, men faar intet Svar. Robert kommer, faa at vide hvad der er sket, bliver skrækslagen, vil ind i Møllen, men maa opgive det. Fred peger paa Tovet, og paa en nærstaaende Telegrafpæl. (Et Træ kan ogsaa bruges) og en-to-tre har Robert den løse Ende af Tovet om Liver og entrer op ad Pælen. Han strammer Tovet godt og binder det fast.

I.S. Nr. 126.

I STEN LOFT. Flammerne rammer sig Eli,der ligger besvimet ved Lugen.

Nr. 126

UDENFOR. Robert kalder fra Pælen over til Lugen paa Eli,men da han intet Svar faar entrer han over til Lugen og kravler ind.på andre følger ham spændt.Fred.faar pludselig travlt.Han beder de andre hjælpe sig.på løber han bag Huset.

Nr. 127

I STEN LOFT. Robert entrer ind.Finder den besvimede Eli.Faar hende til sig selv.Tager hende paa Nakken.o.s.v.s.Hun holder ham om Halsen og hænger ned ad hans Ryg.Kan dette ikke lade sig gøre,maa de hver for sig gaa i Hænderne over.på entrer ud paa Tovet.

128.

UDENFOR. på hænger og svæver mellem Himmel og Jord.Man maa se Møllen brænde.Nu kommer Fred.og de andre tre trækkende et stort Halsa.på ruller det hen under de to.på to maaler Afstanden.Først slipper Eli og falder ned i Høet.Fred.sætter Stigen til og bærer hende ned.pernæst springer Robert.på er begge frelste.på føres ind i Huset.

129.

I STORSTUEN. patteren bader Eli med Vand.Hun kommer snart til sig selv.Hun vil hjem strax.på tager Afsked med Mølleren og gaar.Altsaa Robert,Fred og Eli.

130.

UDENFOR MØLLEN. på gaar sin Vej.Fra den modsatte Side kommer Hugo i Spidsen for et Slukningstog,komisk landligt,som han har dem endnu,mån gaar i Gang med at slukke Ilden.

131.

VEn HAVNEN. Robert,Fred og Eli kommer.Eli spørger Robert,om han ikke skal hjem paa Slottet,men han siger han vil først følge hende over og tale med hendes Far med det samme.på gaar i Baaden.Sejler over.

132.

VEn LANDGANGSBROEN PAA ØEN. Fachen er nede ved Broen og spejder efter Baaden.Endelig kommer den.Lægger til.på gaar i Land.Eli fortæller Faderen det passerede.Fachen er dybt rystet.Takker hjærteligt Fred.og Robert for patterens Frelse.på gaar op med Huset.

133.

FORAN HUSET. Fred.hjælper Eli med Kurven ind i Huset.Robert anmoder Fachen om en privat Samtale.på gaar ind i Haven.

134.

I HAVEN. Robert og Fachen kommer.på tager Plads paa en Bænk.Robert fortæller Fachen sin Historie.Fachen forundres mere og mere.Endelig kommer Robert med sit egentlige Ærinde.Han anholder om Elis Haand.Fachen springer op,glad bevæget trykker han Robert til sit Hjærte.Han kalder paa Eli.Hun kommer fra Huset,fulgt af Fred.Hun ser strax paa de To,hvad der er foregaa

et.Undselig skjuler hun sig ved Faderens Bryst,men han kysser hende kærligt og fører hende over til Robert,der stormende trykker hende i sine Arme.Freds Begeistring udløser sig i et kraftigt:De Forlovede længe leve.

135.
SAMME AFTEN KL. 10. VED HAVNEN PAA FASTLANDET. Hugo og hans to Venner mødes.De gaar i Hugos Kutter og sejler over mod Øen Pæle.

136.
FYRMESTERENS HAVE. Skumring.Idyl i Fyrmesterens Have.Om Bordet,paa hvilket er tændt Lampe med Skærm staar,sidder Eli,Fachen,Fred.og Robert.De to Forlovede med hinanden i Haanden.Punscheglas og Bolle paa Bordet.Fred. spiller paa sin Harmonika og synger til.Da han er færdig,rejser Fachen sig drikker sit Glas ud og ønsker dem en god Nat.Man bryder op.Alle ind i Hu-
s et.

137.
ØENS SYDLIGE SIDE. Hugos Baad ligger til et Stykke ude.De tre der har taget lange Søstøvler paa,vader i Land.Hugo beder dem blive ved Baaden,medens han vandrer over Øen til Fyrmesterens Hus.

138.
EN SLETTE. Flere Heste græsser.Hugo kommer.Løser en af dem.Svinger sig op paa den og rider bort.

139.
UDENFOR HUSET. Fachen og Fred.ud.De gaar over mod Fyret.

140.
ELIS VÆRELSE. Eli og Robert ind.den sidste Omfavnelse.Et Godnatkys endnu et.Eli aabner Vinduet,det er en dejlig lys Sommernat.Robert siger Godnat.Han gaar.

141.
ET STYKKE FRA HUSET. Hugo springer af Hesten.Binder den til et Træ Skriver noget paa et Blad af sin Lommebog.Lister sig op mod Huset.

142.
HAVEN. Hugo lister sig gennem Haven.

143.
VED HUSET. Han staar nedenfor Elis aabne Vindue.Det er paa 1 ste Sal. Han klatrer op ved Vedbendrankerne og kaster Papiret,som han har rullet sammen til en Kugle,ind ad Vinduet.

144.
ELIS VÆRELSE. Eli ifærd med at tage Livet af.Hun staar lige ved Vinduet.Papiret falder for Fødderne af hende.Hun studser,tager det.og staar:"Kom strax ud til Galgebakken.Jeg har en vigtig Meddelelse at gøre dem.det gælder deres Faders Liv.En Ven.Eli bliver meget forskrækket,men tager hurtigt sit Tøj paa og gaar.

145.
I FYRET. Fachen og Fred.siger Godnat til hinanden.Fred.gaar.

146.
VED HUSET. Eli lister sig ud.Skynder sig afsted.Fred.kommer fra Fyret.Han ser det.Sniger sig efter.

147.
I HAVENS UDKANT. Robert sidder og ryger en Cigar og nyder sin Lykke

143

ser [illegible] Han springer over Gærdet og forsvinder. Ved Lyden farer Robert sam-
mensætter sig. Gaar hen for at se hvad det var men finder inte. Berol-
ligetter han sig igen. 148

VED GALGEBAKKEN. Hugo kommer forpustet. Løsner sin Hest. Ser sig
spejdende om Eli kommer. Hun farer sammen og vil flygte da hun ser hvem
Vennen er men Hugo griber hendes Haand holder hende fast og taler saa ind
trængende til hende at hun beroliges. Han fortæller hende at han har hørt
hegle Personer planlægge et Tyveri hos hendes Far i Nat og for at afværge
det er han sejlet herover for at advare dem. Han ser saa tilforladelig ud,
at hun tror paa ham, og vil skynde sig tilbage til Faderen men han beder hen
de sætte sig op paa Hesten hos ham saa kommer de hurtigere afsted der er
ingen Tid at spilde. Hun gør det, men da hun er vel oppe og han sidder bagved
vender han Hesten og galopperer bort over Bakkerne med hende. Hun raaber om
Hjælp og Fred, der under det sidste har holdt sig skjult i Nærheden og nu
hører hendes Raab, styrter afsted tilbage

HAVEN. Robert hører Freds Raab. Springer over Gærdet ud paa Vejen.
150
PAA VEJEN. Fred i vild Fart, utydelig raabende. Han standses af Fa-
ther. Faar dit at vide. Robert springer i en Vane ind paa Mærken, napper en
Hest og sætter afsted mod Galgebakken efter at have bedt Fred allarmere
Faderen.

151
GADEHJØRNE. Hugo med Eli i stærkt Trav. Hun søger forgæves at komme
af men han holder fast.
152
SKOVVEJEN. Robert i vild Fart.
153
FISKERHUS. Fischer hører Avis da Fred kommer styrtende ind og re-
fererer Fischer er aldeles fortvivlet.
154
FISKERHUS. Fischer venter. Kommer Hugo farende med Eli. Han
springer af. Befaler Hunde der [illegible] at vogte Eli. Hugo beder hende
at være rolig og ikke vil [illegible] efter. Idetsamme spærrer Hesten ham, saa
han stopper op.
155
EN BAKKE. Robert i stormende Fart. Hesten styrter. Han falder af.
Rejser sig forvirret. Han fejler intet. Styrter videre ned mod Stranden.
156
I VANDET. Vennen har anbragt Eli i Baaden. Raaber forgæves paa
Hugo. Han svarer ikke og stikker til søs. Man ser [illegible] af dem har Forstand
paa Sejl.
157
Hugo [illegible] sig selv efter. Sejler [illegible] sig. Han

147

148

149

157

154

ser Robert nærme sig.Flygter langs Stranden.

158.

I BAADEN. Eli vaagner af Besvimelsen.Ser,hvor hun er.De to Kloderianer kan ikke manøvrere Baaden,de er ved at kæntre.Hun tager Aarerne men styrer om mod Øens Nordside mod Fyret.

159.

I FYRET.
Fachen og Fred ser i den storeKikkert ud over Havet.Begge bliver urolige. Peger ud.

160

KIKKERTBILLEDE. Man ser Baaden med Eli og de To styre mod Fyret.

161.

I FYRET. Fachen og Fred faar travlt.Stormer begge ud.

162.

STRANDEN. Hugo vækker atter.Han er kommen ud i Sandet.Sukker mere og mere.Robert ses paa Afstand forfølge ham.

163.

VED LANDGANGEN.
Fachen og Fred kommer styrtende fra Fyret.Gaar i Baaden.Sejler ud.

164.

VED STRANDEN. Hugo staar i Sand til Halsen.Robert,der er efter ham, staar i til Knæerne.Nu vender Hugo Hovedet.Ansigtet forvivlet om Hjælp. Robert forfærdes.Hugo.Min Broder.Han vil ud for at redde ham,men mærker, han tør ikke vove sig længe ud.Hugo arbejder sig længere ud for at komme op,men synker dybere og dybere.Robert er det tause Vidne til Brødrenes tryg- telige død.Endelig er Hugo helt oppe i Sandet,ved atvende Ligeledes det Robert sig tilnærme

165.

PAA HAVET. Fachen og Fred ser op paa Siden af Hugo.Fachen bringer ombord.En Kort Kamp opstaar mellem Fachen og de To,men ende Vendet,og Fred faar fra sin Baad Tag i den synken og Maler Hugo Overmagten er Eli strøgen over til Fred.Idet den Anden gaar over

166.

Man ser Baaden med Eli og de To styre mod Fyret.

167.

I FYRET. Fachen og Fred faar travlt.Stormer begge ud.

168.

I FYRET.
Fachen og Fred ser i den storeKikkert ud over Havet.Begge bliver urolige. Peger ud.

169.

I BAADEN. Eli vaagner af Besvimelsen.Ser,hvor hun er.De to Kloderianer kan ikke manøvrere Baaden,de er ved at kæntre.Hun tager Aarerne men styrer om mod Øens Nordside mod Fyret.

170.

STRANDEN. Hugo vækker atter.Han er kommen ud i Sandet.Sukker mere og mere.Robert ses paa Afstand forfølge ham.

171.

VED LANDGANGEN.
Fachen og Fred kommer styrtende fra Fyret.Gaar i Baaden.Sejler ud.

172.

VED STRANDEN. Hugo staar i Sand til Halsen.Robert,der er efter ham, staar i til Knæerne.Nu vender Hugo Hovedet.Ansigtet forvivlet om Hjælp. Robert forfærdes.Hugo.Min Broder.Han vil ud for at redde ham,men mærker, han tør ikke vove sig længe ud.Hugo arbejder sig længere ud for at komme op,men synker dybere og dybere.Robert er det tause Vidne til Brødrenes tryg- telige død.Endelig er Hugo helt oppe i Sandet,ved atvende Ligeledes det Robert sig tilnærme

173.

PAA HAVET. Fachen og Fred ser op paa Siden af Hugo.Fachen bringer ombord.En Kort Kamp opstaar mellem Fachen og de To,men ende Vendet,og Fred faar fra sin Baad Tag i den synken og Maler Hugo Overmagten er Eli strøgen over til Fred.Idet den Anden gaar over

174.

Man ser Baaden med Eli og de To styre mod Fyret.

175.

I FYRET. Fachen og Fred faar travlt.Stormer begge ud.

176.

STRANDEN. Hugo vækker atter.Han er kommen ud i Sandet.Sukker mere og mere.Robert ses paa Afstand forfølge ham.

177.

VED LANDGANGEN.
Fachen og Fred kommer styrtende fra Fyret.Gaar i Baaden.Sejler ud.

178.

VED STRANDEN. Hugo staar i Sand til Halsen.Robert,der er efter ham, staar i til Knæerne.Nu vender Hugo Hovedet.Ansigtet forvivlet om Hjælp. Robert forfærdes.Hugo.Min Broder.Han vil ud for at redde ham,men mærker, han tør ikke vove sig længe ud.Hugo arbejder sig længere ud for at komme op,men synker dybere og dybere.Robert er det tause Vidne til Brødrenes tryg- telige død.Endelig er Hugo helt oppe i Sandet,ved atvende Ligeledes det Robert sig tilnærme

179.

PAA HAVET. Fachen og Fred ser op paa Siden af Hugo.Fachen bringer ombord.En Kort Kamp opstaar mellem Fachen og de To,men ende Vendet,og Fred faar fra sin Baad Tag i den synken og Maler Hugo Overmagten er Eli strøgen over til Fred.Idet den Anden gaar over

180.

Man ser Baaden med Eli og de To styre mod Fyret.

181.

I FYRET. Fachen og Fred faar travlt.Stormer begge ud.

182.

STRANDEN. Hugo vækker atter.Han er kommen ud i Sandet.Sukker mere og mere.Robert ses paa Afstand forfølge ham.

183.

VED LANDGANGEN.
Fachen og Fred kommer styrtende fra Fyret.Gaar i Baaden.Sejler ud.

184.

VED STRANDEN. Hugo staar i Sand til Halsen.Robert,der er efter ham, staar i til Knæerne.Nu vender Hugo Hovedet.Ansigtet forvivlet om Hjælp. Robert forfærdes.Hugo.Min Broder.Han vil ud for at redde ham,men mærker, han tør ikke vove sig længe ud.Hugo arbejder sig længere ud for at komme op,men synker dybere og dybere.Robert er det tause Vidne til Brødrenes tryg- telige død.Endelig er Hugo helt oppe i Sandet,ved atvende Ligeledes det Robert sig tilnærme

185.

PAA HAVET. Fachen og Fred ser op paa Siden af Hugo.Fachen bringer ombord.En Kort Kamp opstaar mellem Fachen og de To,men ende Vendet,og Fred faar fra sin Baad Tag i den synken og Maler Hugo Overmagten er Eli strøgen over til Fred.Idet den Anden gaar over

186.

Man ser Baaden med Eli og de To styre mod Fyret.

187.

FACHENS STUE. Han føres ind,lægges paa Sengen.Befinder sig overende Vedsiden de to Unge.paa.Eli smilende ved Fars Leje.

188.

NÆSTE DAG. SØVÆRNETS NØDVENDIGHED.
Hun vaagner,ligger paa Pigen.Spørger efter Hugo Sønner.Pigen siger,ingen at